

Litterært oprør mod et rigidt system

Af: Christine Reinwald

Ungdomsroman, som med tegneserievirkemidler og et ungt sprog giver et letlæst og yderst sympatisk indblik i en udskældt ungdomskultur.

"Mig & min slackervikar" er skrevet i et slangfyldt, moderne dansk, sat i dagbogsformat med masser af morsomme, naivistiske illustrationer, som giver associationer til de små tegninger, som et barn kan finde på at tegne i sin egen dagbog.

Da jeg først modtog bogen, blev jeg glad over at se, at der udkommer endnu en bog i denne genre, som tager virkemidler fra tegneseriegenren og blander ind i romangrenen. Det er en genre, der tiltaler mange børn og unge, netop på grund af følelsen af overskuelighed, fordi teksten opbrydes så hyppigt af illustrationerne. Illustrationerne giver et pusterum i læsningen og er samtidig en billedstøtte til teksten, hvis noget er svært at forstå. Det kan være hjælpsomt for mange børn.

Mængden af illustrationer og de korte kapitler, som dagbogsformen lægger op til, gør, at den føles meget let og indbydende at gå i gang med og blive ved at læse i. Det gør tekststykkerne korte og overskuelige, og man fanges i at tænke: "Jeg læser bare lige indtil næste tegning eller næste dag i hovedpersonens liv". Pludselig har man læst videre og videre og videre og har svært ved at stoppe.

I netop denne bog fandt også jeg mængden af illustrationer yderst hjælpsomt, da sproget i bogen er temmelig særegent at se nedskrevet og adskiller sig radikalt fra de fleste andre ungdomsromaner. Den er nemlig skrevet i et, ret overbevisende, talesprog med slang, som helt klart giver følelsen af at læse i nogens dagbog. Det er min oplevelse, at den ret præcist rammer et sprog, som unge bruger, uden at virke malplaceret eller kikset nogen steder.

Sproget i bogen giver også en anden indikator end blot ungdomskultur – nemlig subkultur. Forlaget selv kalder bogen "en hyldest til problemungens rablende og gakkede modsvar til et stift skolesystem". Det fortæller en del om temaet for bogen, som er yderst relevant, men det fortæller også netop noget om sproget i den. Og nærmere end at kalde det "problemunger" vil jeg kalde det

subkultur. For det er det, jeg ser – en bestemt jargon, moral og mode, der er udbredt inden for en bestemt type unge.

Romanen dykker, med andre ord, ned i en subkultur, der findes blandt en række børn i folkeskolen, og åbner op for en forståelse og relaterbarhed til børn og unge, som mange har svært ved at forstå, og som er ret dårligt repræsenteret i moderne ungdomslitteratur. Næsten på samme måde som Astrid Lindgren i sin tid fik os alle til at forstå og relatere til det lille forældreløse barn, der jokker i spinaten konstant og siger de forkerte ting hele tiden – bedre kendt som Pippi.

På trods af at det er en subkultur, jeg aldrig rigtig har været i nær kontakt med i mit eget liv, føler jeg, at jeg, med denne bog, får en chance for at forstå den gruppe unge, der hænger på gangene i skolerne, udspyr frække kommentarer og pjækker fra timerne.

Jeg mener, at den her bog både kan bygge bro og være relevant at læse for dem, der mister pusten, når de skal finde glæden ved læsning, men også for de læseglatte børn og unge, som måske har svært ved at forstå og relatere til nogle af deres klassekammerater.

Med andre ord: Indkøb denne bog til dit lokale skolebibliotek.

Fakta

Titel	Mig & min slackervikar
Forfatter	Harald Havsteen-Mikkelsen
Pris	199
Sider	188
Forlag	Byens Forlag